

και 955 χρόνια από το Σχίσμα Ανατολικής και Δυτικής Εκκλησίας, η Ευρώπη να ακολουθεί μια πορεία προς την πολιτική και οικονομική της επανένωση. Στην πορεία αυτή δεν μπορεί, αλλ' ούτε και πρέπει να απουσιάζει η Ελλάδα, φορέας της κλασσικής παράδοσης και, κυρίως, της Ορθοδοξίας.

Καί αυτό γιατί οι λαοί που δέχθηκαν το χριστιανικό βάπτισμα από την Κωνσταντινούπολη, διατήρησαν στην ιστορική τους διαδρομή τα στοιχεία εκείνα, πάνω στα οποία οικοδομήθηκε η ευρωπαϊκή πραγματικότητα. Και πάνω απ' όλα, οικοδόμησαν την ιστορία τους στη βάση της ενοποιού εκκλησιαστικής κοινωνίας. Μέσω της Συνοδικότητας διατήρησαν τη συνθετική αντίληψη των ελλήνων πατέρων, η οποία είδε την Εκκλησία ως μία πνευματική οικογένεια, της οποίας η ενότητα δεν είναι κάτι το εξωτερικό, το μαζικό, ή μια γεωγραφική ιδιότητα, αλλά έχει ως αδιατάρακτο θεμέλιό της την ενότητα του πνεύματος.

Η Ορθοδοξία, λοιπόν, μπορεί να δώσει μια νέα πρόταση στη σημερινή ανταγωνιστική ευρωπαϊκή πραγματικότητα. Μπορεί να καταθέσει την ενότητα και συγχρόνως την πολλαπλότητά της, την οποία εκδηλώνει η κοινωνική και Συνοδική της εμπειρία. Αυτό σημαίνει ότι η Ορθοδοξία μπορεί να λειτουργήσει ως γόνιμος παράγοντας, σ' ένα κόσμο ο οποίος έδωσε μεταφυσικό βάθος στην ευημερία και στην αναζήτηση της τελειότητας μέσα από την επιστημονικοτεχνική εξέλιξη.

Σ' ένα κόσμο, τον οποίο χαρακτηρίζει η αυτάρκεια, σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο, ο υποκειμενισμός και ο ατομικισμός, η Ορθοδοξία μπορεί να καταθέσει την καθολική και οικουμενική της αυτοσυνειδησία, στην οποία η ενότητα ούτε αίρεται ούτε διασπάται από την ποικιλία.

Για να ανταποκριθεί, όμως, στον ιστορικό ρόλο της η Ορθόδοξη Εκκλησία και να συμβάλει στην πνευματική πορεία της Ευρώπης, θα χρειασθεί πριν απ' όλα να είναι συνεπής στον μυστηριακό-σωτηριολογικό της χαρακτήρα.

Να παραμείνει, δηλαδή, αυτό που στην ουσία είναι: Κιβωτός της αλήθειας και σωτηρίας, χώρος, όπου τελεσιουργείται η μεταμόρφωση του ανθρώπου και η ένωσή του με τον Θεό της αγάπης.

Αυτή την Ορθοδοξία οφείλουμε να εκπροσωπούμε στην Ευρώπη.

Ας μην ανησυχούμε διότι δεν ανήκουμε στην πλειοψηφία. Το ζητούμενο είναι να γίνουμε ένας δημιουργικός πυρήνας που θα βοηθήσει την Ευρώπη να ανακαλύψει και να αναπτύξει τα καλύτερα στοιχεία της κληρονομιάς της και να προχωρήσει σε μία νέα πορεία πνευματικής, ηθικής και κοινωνικής προόδου.

† Ο ΣΥΡΟΥ ΔΩΡΟΘΕΟΣ Β΄